

РЕШЕНИЕ

№ 7489

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **10747** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от АПК връзка с чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на Т. Е. Д. и М. О. Д., двамата от [населено място], чрез адв. Цв. Р. срещу Заповед № РА-18-38/23.08.19г на Главния архитект на СО, с която на основание чл. 57а ал.1 т.1, ар.3, ал.4, ал.6 и 7 от ЗУТ се нарежда да бъде премахнат рекламен елемент – „Тристранен билборд“, находящ се в западната част на ПИ № 68134.4082.318, м. “НПЗ Изток, К.“, район „М.“ – СО, на около 14.00м. от платното на детелината за достъп до [улица], посока запад.

В жалбата се въвеждат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, поради съществени нарушения на процесуалните правила при издаването ѝ, противоречия с материалния закон и несъответствие с неговата цел. Оспорва се основанието за издаване на заповедта – поставяне на рекламния елемент без правно основание /без разрешение/ като се твърди, че с разрешение за монтаж № 45/30.07.2007 г. е било разрешено монтирането на процесното съоръжение. Сочи се, че след изтичането на срока на разрешителното е депозирано искане за издаване на ново такова като с решение на ОЕСУТ по протокол № ЕС-Д-57/24.07.2014 г. е решено да бъде издадено разрешение за поставяне на рекламния елемент. Твърди се, че въпреки това решение не е издаден окончателен акт от гл. архитект на СО, предвид което жалбоподателите приемат, че търпят неблагоприятни последици от бездействието на компетентния орган. Допълват, че въпреки наличието на съгласувателна процедура по преписка с вх. № САГ19-АХ00-736/23.07.2019 г., във връзка с която има решение на ОЕСУТ за издаване на разрешение за поставяне,

отново не е последвал завършващ акт на гл. архитект на СО, а не е издаден и изричен отказ. Като твърдят, че при издаване на оспорената заповед е нарушено правото им на участие в административния процес и са допуснати съществени процесуални нарушения от ответника, молят за отмяна на Заповед № РА-18-38/23.08.2019 г.

В съд. заседание, чрез процесуалните представители адв.Р. и адв. В. поддържат жалбата и искането си за отмяна на заповедта и присъждане на разноски.

Ответникът Гл. архитект на СО чрез процесуалния представител юрк. Л. оспорва жалбата и моли за потвърждаване на заповедта и присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В депозирано по делото писмено становище се сочи, че заповедта не е връчвана на собственика на съоръжението, тъй като такъв не е бил известен. Според ответника безспорно е налице рекламен елемент, поставен без разрешение за поставяне върху частен имот, в нарушение на чл. 57а ал.1 т.1, ал.3, ал.4, ал.6 и ал.7 от ЗУТ вр. чл. 57 ал.1 от ЗУТ. По тези съображения се твърди законосъобразност на издадената заповед за премахване на съоръжението. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от жалбоподателите и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След като съобрази доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е установено, че с Разрешение за монтаж № 45/30.07.07г. на Гл. архитект на СО, въз основа на одобрени инв. проекти, на осн. чл. 57 от ЗУТ, се разрешава на [фирма]-С. монтаж на рекламен елемент – тристранен 8 на 5 м., в ПИ № 1032 на [улица]/ [улица], район „М. - СО, НПЗ „К.“. След изтичане срока на разрешителното, жалбоподателите /като съсобственици на ПИ № 1032 /ПИ № 68134.4082.318 по КККР, закупили междуременно с нот.акт № 13/22.12.14г. и останалите идеални части от съсобствениците си/, депозирали до Гл. архитект на СО заявление вх.№ САГ19-АХ00-736/23.07.19г. да им бъдат издадени разрешения за поставяне на рекламни елементи в собствения им имот, въз основа на решения на ОЕСУТ по т.18,19 и 22 от Протокол № ЕС-Д-57/24.07.14г. /преди те да придобият в изключителна собственост ПИ № 1032/. Собствениците /жалбоподатели в настоящото производство/ молят да бъде довършено започнатото вече производство по заявление вх.№ АХ-70-00-61/21.01.10г, като представят и доказателства по опис. По заявление вх.№ САГ19-АХ00-736/23.07.19г обаче, няма изрично произнасяне от ответника, респективно разрешение за поставяне на процесния обект няма издадено.

По делото не се спори, че с Протокол № ЕС-Д-57/24.07.14г на ОЕСУТ: 1/ по т.18 е взето решение за даване на съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне след съгласуване с КАТ-СДВР, относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-502/15.10.12г на [фирма]; 2/ по т.19 е взето решение „дава съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне“, след съгласуване с КАТ-СДВР, относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-61/21.01.10г на [фирма]; 3/ по т. 22 е взето решение „дава съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне“, след съгласуване с КАТ-СДВР, относно рекламен елемент с едностранна рекл.площ 12 кв.м. в ПИ 1032, по заявление вх.№ АХ-70-00-59/10.03.09г на [фирма]. С писмо от 11.03.15г Гл.Архитект на СО е изпратил на КАТ-СДВР за съгласуване схемите на рекламните елементи в ПИ № 1032 по протокола на ОЕСУТ, като схемите са съгласувани от Ч., С..вода и Т.-С. през 2017г, а от СО и КАТ-СДВР - през 2015г.

По делото е представен договор за наем от 03.01.18г., съгласно който жалбоподателят М. Д. /съсобственик на ПИ № 1032/ отдава под наем за срок от три години, на [фирма] с управител М. Д., 4 кв.м. площ от ПИ № 1032, за монтаж, поддръжка и експлоатация на 2 бр. статични рекламни съоръжения, като разположението им в имота се определя по подписана от страните скица, а собственик на рекл. съоръжения е наемателят /той носи отговорност за изготвяне на техн.проекти на съоръженията, конструирането им и поставянето им съобразно законовите изисквания, като при поискване е длъжен да представи документацията за съоръженията на наемодателя или контролните органи/. Наемодателят е длъжен да уведоми наемателя за всякакви действия или обстоятелства, които биха затруднили или възпрепятствали ползването на рекл. съоръжения.

Видно от договор, сключен на 14.05.2007г. [фирма] с управител М. Д. е предоставил на наемателя [фирма] за временно възмездно ползване площ от 10кв.м. – част от имот пл.№ 1032, върху която наемателят да разположи, поддържа и експлоатира от свое име и за своя сметка статично рекламno съоръжение за външна реклама срещу заплащане на определена наемна цена. По делото са представени доказателства за извършени плащания по визираните договори /л.44-47/.

Административното производство е започнало със съставянето на КА № 4/25.06.19г от служители по контрол на строителството /връчен на 20.08.19г на пълномощник на жалбоподателя и залепен на 09.08.19г на самия рекл. елемент и в сградата на НАГ/. В КА е отразено, че собственици на ПИ са двамата жалбоподатели, като собственикът на рекл. елемент е неизвестен. Проверяващите са констатирани липсата на издадено разрешение за поставяне на рекл. елемент : тристранен билборд - рекламno табло от винил, опънато на стоманени рамки с ширина 12м. и височина 5м., поставени около стойка от стоманена тръба с височина 12м. Като установено нарушение е посочено, че рекл. елемент е поставен без правно основание – без разрешение за поставяне, в нарушение на чл. 57а ал.1 т.1 от ЗУТ връзка чл.57 ал.1от ЗУТ. КА е съставен в отсъствието на „посоченото за извършител лице“ /съгласно отбелязването в самия КА/. КА е съставен в отсъствието и на жалбоподателя/собственици на ПИ/. На 22.08.19г двамата жалбоподатели депозират възражение срещу КА, в което излагат съображения, но не представят доказателства.

Процесната Заповед № РА-18-38/23.08.19г на Главния архитект на СО, с която на основание чл. 57а ал.1 т.1, ар.3, ал.4, ал.6 и 7 от ЗУТ се нарежда да бъде премахнат рекламен елемент – „Тристранен билборд“, находящ се в западната част на ПИ № 68134.4082.318, м. “НПЗ Изток, К.“, район „М.“ – СО, на около 14.00м. от платното на детелината за достъп до [улица], посока запад, е връчена на жалбоподателката Т. Д. на 02.09.19г.

Жалбата е депозирана в съда на 13.09.19г. чрез административния орган.

При тези фактически установявания съдът изведе следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, с делегирани му правомощия по чл. 57а ал.3 от ЗУТ, видно от Заповед № СОА19-РД09-934/01.07.19г. и Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г. на Кмета на СО.

Заповедта е издадена в изискуемата от чл.54 ал.1 от АПК форма като съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания.

Административният акт обаче, е издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, което води до неговата незаконосъобразност и отмяна на това основание. В производството по издаването

му административният орган не е изпълнил задължението си по чл.35 от АПК да изясни всички релевантни за случая фактически обстоятелства и да проведе административното производство с конституиране на надлежните страни в него като гаранция за законосъобразност. В процесния случай, както се установи от съдържащите се в преписката доказателства и конкретно от Констативен акт № 4/25.06.2019г., проверяващите са установили собствениците на ПИ и само спрямо тях са провели административното производство. Органът е отбелязал в КА, че собственикът на рекламното съоръжение е неизвестен без да положи усилия да го открие и привлече като участник в производството при ясното съзнание, че собствениците на ПИ не са собственици и на рекламния елемент.

Допуснатото съществено процесуално нарушение е довело до нарушение и на материалния закон. Заповедта е издадена при неизяснена фактическа обстановка, в нарушение на основни принципи на административния процес - на истинност /чл.7 от АПК/ и на служебно начало /чл.9 от АПК/, както и в нарушение на правилата на чл. 35 и 36 от АПК. Нарушен е принципът на истинност, според който административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като на преценка подлежат всички относими факти и доводи. Нарушен е и принципът на служебното начало, изискващ административният орган да събере всички необходими доказателства за правилното решаване на спора, включително и когато не е поискано от заинтересованите лица.

При съставяне на констативния акт и издаване на оспорената заповед ответникът е нарушил и предвидената в чл. 57а, ал. 3-5 от ЗУТ и чл. 81, ал. 4 от НПОРИМДЕРДТСО процедура, уреждаща задължението за премахване на незаконно поставен РЕ да се възложи на собственика на обекта и едва ако той е неизвестен - на собственика на имота, където е поставено съоръжението. Административният орган е следвало да връчи съставените актове на собственика на рекламния елемент като за целта да го идентифицира /открие/ въз основа на данните, съдържащи се в разрешенията за поставяне на рекламните съоръжения, включително в решението на ОЕСУТ по протокол № ЕС-Д-57, т.18 и т.19 от дневния ред, даващо съгласие за одобряване на проекта и за издаване на разрешение за поставяне. С положените за установяване на собственика на ПИ усилия ответникът е следвало да установи собственика на съоръжението включително и въз основа на изискана от собственика на ПИ информация, и ако въпреки това не го идентифицира и приеме, че е неизвестен – тогава да връчи КА и издаде заповедта на собственика на имота.

Административният орган е можел да установи и е бил длъжен да идентифицира собственика на РЕ, както и да го конституира като страна в адм. производство като му предостави възможност да депозира доказателства относно законосъобразното поставяне на съоръжението. Действително с възражението си собствениците на ПИ не са предоставили на проверяващите доказателства, че са отдали под наем част от имота си именно с цел да се монтира от дружеството-наемател процесния рекл.елемент. Проверяващите обаче са били наясно, че собствениците на ПИ не са собственици на рекл. елемент. Ответникът е приел, че е налице хипотезата на чл. 57а ал.4 от ЗУТ-когато е неизвестен собственикът на РЕ, КА се връчва и заповедта се издава на собственика на имота. Ответникът е процедурал и по реда на чл. 57а ал.5 от ЗУТ, като при неизвестен собственик на рекл. елемент, КА е залепен на самия рекл. елемент и на таблото в НАГ- СО. Издадената заповед обаче, не е залепена на рекл. елемент и в НАГ- С., както изисква нормата на чл. 57а ал.5 от ЗУТ /при неизвестен собственик на

съоръжението - РЕ/.

От представените по делото доказателства безпротиворечиво се установява тезата на жалбоподателите, че последните не са собственици на РЕ, а собственици на ПИ, върху който е монтирано съоръжението. Установява се и собственикът на поставения рекламен елемент – наемодател на част от имота на жалбоподателите, което обстоятелство ответникът следваше служебно да установи, съгласно вменените му от закона правомощия, респективно да изпълни процедурата по връчване на оспорената заповед на собственика на РЕ, който от своя страна да ангажира доказателства за законосъобразно поставяне на съоръжението и да възрази срещу предприетото премахване.

Предвид допуснатите съществени процесуални нарушения, обуславящи незаконосъобразността и отмяната на оспорения административен акт, жалбата като основателна следва да бъде уважена.

С оглед изхода на делото, искането на жалбоподателите за присъждане на разноски е основателно и съдът следва да им присъди сумата от 620лв. – 20лв. заплатена д.т. и 600лв. заплатено адвокатско възнаграждение, предвид възражението на ответника за прекомерност и липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Ръководен от изложените съображения и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РА-18-38/23.08.19г на Главния архитект на Столична община, с която на основание чл. 57а ал.1 т.1, ал.3, ал.4, ал.6 и 7 от ЗУТ, на Т. Е. Д. и М. О. Д., двамата от [населено място], се нарежда да бъде премахнат рекламен елемент – „Тристранен билборд“, находящ се в западната част на ПИ № 68134.4082.318, м. “НПЗ Изток, К.“, район „М.“ – СО, на около 14.00м. от платното на детелината за достъп до [улица], посока запад.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Т. Е. Д. и М. О. Д., двамата от [населено място] сумата от 620лв /шестотин и двадесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно съгл. чл. 215 ал.7 т.4 от ЗУТ.

СЪДИЯ: